

Kraljici pomladi.

1. Čigavo pisano je cvetje?

Čigavo pisano je cvetje?
Čigave cvetke so livad?
Čigava rajska ta krasota —
Čigava je, povej, pomlad?

Po logu pevec sladko petje —
Komu, komu se li glasi?
Komu na trati tam potoček
Tako veselo žubori?

Oj sapice ve lahkokrile,
Postojte tu, da vprašam vas:
Bi li povedati mi znale,
Čemu je ta pomladni kras?

„Ko smo iz ust pomladi zlate
Izšle kot dihi v širni svet,
Smo to dobile naročilo
Od nje za vsak pomladni cvet:

Zakaj je vigred po poljanah
Raztróсила cvetlic morjé?
Zakaj v krasoto se odela
Narava je, li veste vé?

Krasota rajska vse narave
Kraljici vigredi velja,
In le Mariji posvečena
Narave je lepota vša.“

Mirko Z.

2. Spevi Kraljici pomladi.

V tihotnem, senčnem gaju
Že slavček žvrgoli,
V pozdrav Mariji speve
Vesele gostoli:

Ko sapica po trati
Cvetoči zapihlja,
Nebroj cvetlic Mariji
Pozdrave zapahljá:

„O vigredi Kraljica,
Pozdravljena srčno!
Vsi spevi sladki moji
Naj Tvojo čast pojó!“

„O rožica Ti rajska,
Prisrčni čuj pozdrav!
Glej, v slavo Ti cvetimo
Me cvetke teh dobrav!“

Krilatci vsi združili
V gozdičku so se v kor,
V pozdrav Kraljici maja
Zapel je gozdni zbor:

Potoček sredi trate
Skrivnostno žubori,
Med cvetkami pozdrave
Mariji govori:

„Kraljica Ti pomladi,
Oj sprejmi speve te,
Edino v Tvojo slavo
Naj vedno se glasé.“

„Oj majnika Kraljica,
Poglej moj skriti tir,
Naj čiste te vodice
Ti hvalnic bodo vir!“

Iz vse narave čuje
Veselja se odmev,
Pomlad vesoljna peva
Mariji hvalni spev:

„O vigredi Kraljica,
Pozdravljena srčno!
Vsi spevi pomladanski
Naj Tvojo čast pojó!“

Mirko Z.

Ave Maria.

Fotogr. zveza v Monakovem.

3. Oj, deca ti nedolžna . . . !

Morje cvetlic po trati
Mariji v čast dehti,
In v logu pevcev tisoč
Ji speve v čast žgoli.

Potoček sredi trate
Mariji v čast šumljá —
Ž njim peva slavospeve
Ji že narava vsa.

Oj deca ti nedolžna,
O ti človeštva kras,
Naj tebi nem promine
Ta pomladanski čas?

Glej, majnika Kraljica
Te ljubi presrčno,
In ti molče — naj slušaš,
Ko vsi Ji čast pojó?

Ne, ne! Ti deca zlata,
Le tega ne nikar,
Ne sme osramotiti
Te nerazumna stvar!

Še ti v pomladi svoji
Veselo Ji zapoj,
Da čula tja v nebesa
Marija spev bo tvoj!

Nedolžna srca svoja
V ljubezni Ji podaj,
Da jih nedolžna, čista
Ohrani vekomaj!

Mirko Z.

4. A kaj pa ti, o grešnik . . . ?

Iz vse narave čuje
Veselja se odmev,
Narava prerojena
Glasi pomladni spev.

Po logu in po gaju
Krilatci spev pojó,
Po pisanih poljanah
Cvetlice že cvetó.

In tudi deca nežna
Nedolžnega srca
V pomladi rajski svoji
Že peva srečna vsa.

Kraljici maja pevi
Presladki se glasé,
Mariji v čast in slavo
Čez dol in grič doné.

A kaj pa ti, o grešnik,
Ti cvet ovenjen, strt,
Li ti molče naj nosiš
Sred duše — črno smrt?

Li ti v veselja času
Edini naj molčiš?
In sredi mlade sreče
Le ti naj se solziš?

Ne, ne! Oj cvet zveneli,
Poziv ta čuj še ti:
Mariji v tužnem spevu
Gorje srca izlij!

Mirko Z.

